

Životopis Ernesta Cofiña Ubica

Ernesto Cofiño Ubico sa narodil v meste Guatemala 5. júna 1899. Vyštudoval medicínu na Sorbonne. Po dlhej a bolestivej chorobe, ktorú znášal pokojne bez sťažovania, zomrel na rakovinu 17. októbra 1991.

10.06.2014

Ernesto Cofiño Ubico sa narodil v meste Guatemala 5. júna 1899. Po ukončení strednej školy študoval medicínu na Sorbonne v Paríži a v roku 1929 spromoval s

vyznamenáním ako chirurg. V roku 1933 sa oženil s Clemenciou Samayoa Rubio a založili si rodinu, ktorá mala päť detí.

Po návrate do Guatemaly sa ako doktor zasvätil celým srdcom svojej práci. Popri starostlivosti o telesné zdravie svojich pacientov sa im snažil pomáhať aj v ich osobných ťažkostiach.

Jeho silná viera v Boha a hlboká úcta k ľudskému životu ho viedla k podpore a hájeniu práva na život od počatia až po prirodzenú smrť. Inšpiroval a podporoval organizácie, ktoré pracujú pre dobro budúcich matiek, detí z ulice a sirôt. Sám pracoval v mnohých z týchto organizácii, bol nápomocný vo financovaní domovov pre núdznych a centier sociálnej pomoci a štyri roky slúžil ako riaditeľ Národného hospicového centra.

Ako priekopník v pediatrickom výskume v Guatemale založil katedru Pediatrie na Lekárskej fakulte Univerzity v San Carlos, kde pôsobil 24 rokov ako profesor. Ako ocenenie za jeho veľkorysé zasvätenie sa vyučovaniu svojich nasledovníkov mu bola udelená Univerzitná medaila.

V roku 1956 požiadal o prijatie do Opus Dei s prosbou pôsobiť tu ako pomocník. Od tej doby sa prehĺbil jeho vzťah s Bohom skrze modlitbu, sebazapieranie, každodennú svätú omšu, sväté prijímanie a týždennú svätú spoveď. Jeho oddanosť k našej Pani stále rástla a stal sa veľkým stúpencom v prednášaní dennej modlitby ruženca. Taktiež usilovne študoval, aby nadobudol pevné doktrinálne základy pre svoju prácu.

Nadalej zintenzívňoval svoj apoštolát a snažil sa prinášať ľuďom svoju radosť a veľkodušnosť. Povzbudzoval

ich, aby pomáhali podporovať kresťanské sociálne projekty modlitbami a finančnou podporou. Do týchto projektov venoval veľa svojho času, odhodlaný, aby sa cirkevná sociálna výučba stala realitou.

Hrdinsky pomáhal organizovať školenia a vzdelávacie programy pre ženy z veľmi chudobného prostredia, ďalej to boli rôzne práce charitatívnej pomoci. Tieto aktivity vykonával až do svojho 92. roku života.

Po dlhej a bolestivej chorobe, ktorú znášal pokojne bez sťažovania, zomrel na rakovinu 17. októbra 1991 v meste Guatemala.